

[Grethe Philip.]

det. Alligevel tror jeg, at besparelserne er nødvendige på lang sigt. Vi lever endnu under et vældigt pres fra 1960ernes opadgående bølge. En mængde er sat i sving, som vil afsætte sig i højere udgifter for det offentlige, og vælgernes ambitionsniveau er steget meget stærkt, ikke mindst hvad angår social velfærd og trykthed og uddannelse.

Fremfor at lukke af for nye tanker og ny indsats må vi prøve at skære noget bort af det, der ikke er absolut påkrævet. Da jeg lyttede til talerne forleden dag ved finanslovdebattens begyndelse, kunne jeg ikke lade være at tænke på, at flere af disse taler var mere velmente, end jeg synes de var gennemtænkte. Hvis enhver form for opbremsning eller aftrapning af udgifter skal udlægges som en asocial besparelse og lægges for had, så vil det i praksis lukke af for eller i hvert fald stærkt synke værdifulde nydannelser, og det mener jeg vil være en meget ulykkelig udvikling.

På den anden side må vi også være klar over, at der skal være en linje i besparelserne, og den må foregå i et langsigtet perspektiv. Det er godt, at vi nu har fået BØ-tallene for de nærmeste år fremover, men jeg synes aldrig rigtig, vi har fundet en form at debattere dem under her inden for folketingets mure, og vi har endnu mindre været i stand til at diskutere de endnu mere langsigtede perspektiver, der strækker sig over 10-15 år ud i fremtiden.

Der er også en enkelt ting, jeg gerne her vil pege på, og det er det stive bås-system, vi har inden for de ansatte i det offentlige. Vi har gjort en hel del for at gøre det mere smidigt inden for ministerierne og de dertil knyttede direktorater, men der mangler endnu en del, når vi ser på hele den offentlige sektor under ét. Det har vi fået et meget klart indtryk af, nu da bistandsloven skal sættes i kraft og meget personale har måttet overføres fra statssektoren til kommuner og amtskommuner. Jeg tror, det er spørgsmål, vi må tage op igen, om ikke vi kan finde frem til faste regler for smidigere overførsler fra staten til kommuner og amtskommuner og uden urimelige begunstigelser af de offentligt ansatte sammenlignet med andre lønmodtagere.

Til slut blot nogle ord om proceduren ved finanslovens behandling. Finansudvalget har

haft nogle efter min mening meget frugtbare drøftelser herom med finansministeren. Jeg er glad for det tilsagn, vi har fået om, at finansudvalget skal tidligere ind i billedet og skal have fyldigere oplysninger, når det drejer sig om bevillinger til selvejende institutioner. De selvejende institutioner har ofte været pionerer, og de har gjort et stort og værdifuldt arbejde. Men med de meget store driftstilskud, der ydes fra stat, kommune og højskommune, kan vi ikke længere i så høj grad som tidligere lade dem køre deres eget løb.

Flere ordførere har peget på, at arbejdet i finansudvalget er meget tidbelastende. Jeg ynker ikke mig selv eller andre finansudvalgsmedlemmer, men jeg mener ikke, at dette kan fortsætte. Fremskridtspartiet har med deres hav af spørgsmål og ændringsforslag til finanslovsforslaget bragt os ud i et papirusseri — for at bruge deres egne ord — som både vi og ikke mindre embedsmændene er ved at drukne i. Der er tale om et groft misbrug af arbejdsregler, der længe har virket godt, men som der nu åbenbart ikke er forudsætninger for mere. Jeg beder derfor regeringen og folketingets ledende udvalg om øjeblikkeligt at gå i gang med at fastlægge nye procedurer for behandlingen af finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg vil gerne spørge fru Grethe Philip: er det groft misbrug, hvis man prøver at gøre et seriøst stykke arbejde, prøver seriøst at sætte sig ind i det, man har med at gøre? Det er det, vi har forsøgt på. Vi har forsøgt at analysere dette finanslovsforslag. Som fru Grethe Philip ved, er det et omfangsrigt forslag. Derfor har vi ihærdigt forsøgt at finde ud af: hvad er det i grunden, man foreslår? Det er altså groft misbrug, hvis man laver sit arbejde, kan jeg forstå.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip (RV):

Det er naturligvis ikke et groft misbrug inden for partiets egne rammer at gøre et omhyggeligt forberedende arbejde. Men sådan som proceduren er ved finanslovsforslaget, betragter jeg det som et misbrug at stille ca. 800 ændringsforslag og bebude yderligere en væsentlig stigning, så meget mere som